

कामेश्व

ब्राह्मणाभ्युपपत्तौ च ग्रपथे नाति पातकम्" ॥
भीरुस्त्री । वन्दा । इति मेदिनी । दावहरिना ।
मदिरा । स्त्रीसामान्यम् । इति राजनिर्घण्टः ।
(यथा, आर्यासप्तशती २०० ।
“कथं इव कामिनीनां न शोभते निर्भरः प्रेमा” ॥)
कामिनीशः, पुं, (कामिन्याः कामिनीप्रियाङ्गनस्य
ईशः तस्याधगत्वात् ॥) शोभाङ्गनरुद्धः । इति
शब्दचन्द्रिका ।
कामी, [नृ] पुं, (अतिशयेन कामयते । काम + क्तिच्
+ कितिः ॥) चक्रवाकः । पारावतः । कामुकः ।
इति मेदिनी । (यथा, मेघदूते । ७४ ।
“सम्भ्रमं प्रहितयनैः कामिनीकौमोदौ” ॥)
चटकः । इति शब्दरत्नावली । चक्रः । इति त्रि-
कायशेषः । ऋषभौषधिः । सारसपक्षी । इति
राजनिर्घण्टः । (सर्वकामवन्तात् विष्णुः । यथा,
महामारते ११ । १४६ । ८१ ।
“कामदेवः कामपालः कामी कान्तः कृतागमः” ॥)
कामीनः, पुं, (काममनुगच्छति इति खः । एभोदरा-
दित्वात् साधुः ॥) रामगुवाकः । इति त्रिकाय-
शेषः । (कामीन इत्यपि दृश्यते ॥)
कामुकः, वि, (कामयते इति । “नक्षपतपदेत्वा-
दिना” ॥ १ । २ । १५४ । उक्त्वा ॥) कामी । तत्प-
र्यायः । कामिता २ अमुकः १ कजः ४ कामयिता
५ अमिकः ६ कामनः ७ कामनः ८ अभिकः ९ ।
इत्यमरः । १ । १ । २० । (यथा, भागवते ६ ।
२३ । १७ ।
“दुःखताः स पुनर्मेने स्ववंशं राज्यकामुकाः” ॥)
कामुका, पुं, (कम + उक्त्वा ॥) अशोकवृक्षः । अति-
मुक्तकणता । इति मेदिनी । चटकः । इति
राजनिर्घण्टः ।
कामुककान्ता, स्त्री, (कामुकानां कान्ता प्रिया ॥)
अतिमुक्तकणता । इति राजनिर्घण्टः ।
कामुका, स्त्री, (कम + उक्त्वा + क्तिच् टाप् । न
डीप् ॥) धनारीकाविशिष्टा । तत्पर्यायः । इच्छा-
वती २ । इत्यमरः । २ । ६ । ६ ।
कामुकी, स्त्री, (कम + उक्त्वा + “जानपदकुण्डेति”
। ४ । १ । ४२ । डीप् ॥) मैथुनेकावती । तत्प-
र्यायः । वयस्यन्ती २ । इत्यमरः । २ । ६ । ६ ।
(यथा, नैषधे १६ । २४ ।
“अनिशमवदन्नागादेनं जगः खलु कामुकी
समगममिधस्थलुहामापराजवदावदः” ॥)
कामेश्वरी, स्त्री, (काम्यन्ते इति कामा विषयास्तेषां
भोग्यानां प्रदायित्वेन ईश्वरी ॥) कामाख्यापञ्च-
मूर्त्यन्तगतमूर्तिविशेषः । यथा,—
“देव्याश्चापि नरत्रेष्ठ । पञ्च रूपाणि मेरव । ।
शृङ्ख वेताज । गुह्यानि देवैरपि सदैव हि ।
कामाख्या विपरा चैव तथा कामेश्वरी शिवा ।
सारदाय महात्माया कामरूपगुणैर्युता” ॥
इति कानिकापुराणे ६१ अध्यायः ॥ * ॥
अस्या मन्त्रं यथा, श्रीमद्वागुवाच ।
“देव्या कामेश्वरीं मूर्तिं शृणु वक्ष्यामि मेरव । ।
यस्याश्चिन्तनमात्रेण साधको जन्मते प्रियान् ॥

काम्पिष्ठ

तन्म तस्याः प्रथमतस्ततोऽनुष्ठानगोचरम् ।
ततः पूजाक्रमं वक्ष्ये कामादेतानभैरव । ।
प्रजापतिस्ततो बहिरिन्द्रवीजं ततः परम् ।
पूजाचक्रार्जसहितं चतुर्थस्वरसंयुतम् ।
इदं कामेश्वरीमन्त्रं सर्वकामार्थसाधनम्” ॥ * ॥
तस्या ध्यानं यथा,—
“रूपन्तु चित्तयेदेव्याः कामेश्वर्या मनोहरम् ।
प्रभिन्नाङ्गनसंकाशां नीलकिम्बुशिरोरुहाम् ।
वपुःशोभादशभुजां अष्टादशविभोचनाम् ।
प्रत्येकं वटसु श्रीर्वैभु चन्द्रार्जकतशेखराम् ।
मणिसुक्तादिमणिकण्ठकृतां माकामुराख्यजे ।
कण्ठे च विभ्रतौ नित्यं सर्वानङ्गारमण्डिताम् ।
पुस्तकं सिद्धसूत्रञ्च पञ्चवायवरं तथा ।
खड्गं शक्तिञ्च मूलञ्च विभ्रतौ दक्षिणैः करैः ।
अस्त्रमार्णा महापद्मं कोदण्डश्चाभयं तथा ।
चर्मै पञ्चात् पिनाकञ्च विभ्रतौ वामपाण्डिभिः ।
शुक्लं रक्तञ्च पीतञ्च चरितं कण्ठमेव च ।
विचित्रं क्रमतः शीर्षं ऐशान्यां पूर्वमेव च ॥
दक्षिणं पश्चिमञ्चैव तथैवोत्तरशीर्षकम् ।
मध्यमेति महाभाग ! क्रमात् श्रीर्षाणि वर्णतः ॥
शुक्लं माहेश्वरीवक्त्रं कामाख्यारक्तमुच्यते ।
त्रिपुरापीतसंकाशां सारदाहरितं तथा ॥
कण्ठं कामेश्वरीवक्त्रं चण्डायाचित्रमिष्यते ।
धम्मिल्लसंयतकचं प्रतिशीर्षं प्रकीर्तितम् ।
सिंहोपरिसितप्रभं तस्मिंस्तोहितपद्मजम् ।
कामेश्वरी स्थिता तत्र ईश्वत्प्रहसितानना ।
विचित्राङ्गकसंप्रीता व्याघ्रचर्माम्बरा तथा ।
एवं कामेश्वरीं ध्यायेज्जन्मकामार्थसिद्धये” ॥
इत्यादि कानिकापुराणे ६१ अध्यायः ॥
कामोदकं, स्त्री, (कामेन खेच्छ्या दत्तं उदकम् ॥)
मृतोद्देशे खेच्छ्या दत्तोदकम् । इति मिताक्षरा ।
कामोदा, स्त्री, (कुत्सितो मोदो कामोदो यस्याः ।
सहृदयमनोहरत्वाभावात् ॥) रागिणीविशेषः ।
इति हज्जायुधः ।
काम्पिनः, पुं, (कम्पिनः नदीविशेषः तस्य अदूरे
भवः अयम् ॥) काम्पिल्यदेशः । इति शब्दरत्नावली ।
(अयन्तु पाञ्चालस्य दक्षिणांशे वर्तन्ते । इति
हरिवंशः ॥)
काम्पिल्यः, पुं, (कम्पिन + ज्ञातार्थे क्यञ् ॥) गुण्डा-
रोचनीनामसुगन्धिद्रव्यम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
(कम्पिकाया अदूरे भवः इति सङ्गाशादित्वात्
क्यः ॥) उत्तरदेशविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, महामारते । १ । ११६ । ६८ ।
“माकन्दमधगङ्गायाक्षीरे जगपदायुताम् ।
सोऽध्यवास्तीत् दीनमनाः काम्पिल्यञ्च पुरोत्तमम् ।
दक्षिणांश्चापि पाञ्चालान् यावच्चर्मन्वती नदी” ॥)
काम्पिष्ठः, पुं, (काम्पिन + अण् निपातनात् साधुः ॥)
गुण्डारोचनी । कामनागुंड़ी इति भाषा । इत्य-
मरः । २ । ४ । १४६ । तस्य रूपान्तराणि
कम्पिष्ठः । कम्पीनः । कम्पिनः । काम्पिल्यः ।
इति भरतः ॥
काम्पिष्ठका, स्त्री, (काम्पिष्ठ + स्त्री कन् टाप् च ॥)

कायः

काम्पिष्ठः । इति हारावली । (कचित् स्त्रीवे
ऽपि दृश्यते । यथा सुश्रुते सूत्रस्थाने ४५ अः ।
“चूयं काम्पिष्ठकं वापि तत्पीतं गुटिकाकृतम्” ॥)
काम्पीनः, पुं, (काम्पिन + अण् निपातनात् साधुः ॥)
काम्पिष्ठः । इति शब्दरत्नावली । (“देवी का-
म्पीनवासिनीम्” । इति यजुर्वेदे ॥)
काम्पीनकः, पुं, (काम्पीन + स्त्री कन् ॥) काम्पिष्ठः ।
इति रत्नमाणा ।
काम्पिका, पुं, (कम्पिकोऽवतः । कम्पन + अण् ॥) क-
म्पिकावतरणः । इत्यमरः । २ । ८ । ५४ ।
काम्पिका, पुं, (कम्पः शङ्खं भूषणत्वेन शिष्यमस्य
ठक् ॥) शङ्खकारः । इत्यमरः । २ । १० । ८ ।
शङ्खारी इति भाषा ॥
काम्पिका, स्त्री, (कुत्सितं अयम् यस्याः कम् । कोः
कादेशः ॥) अश्वगन्धा । इति रत्नमाणा ।
काम्पीनः, पुं, (कम्पीनदेशे भवः इति । अण् ॥) कम्पी-
नदेशजघोटकः । इत्यमरः । २ । ८ । ४५ । सोम-
वल्कः । पुद्गावृक्षः । इति मेदिनी । (कम्पीनः
अभिजनो यस्य सिम्भादित्वात् अण् ॥) स्नेह-
जातिविशेषः । स तु यवनतुल्यः सगराजनास्य
सर्वशिरसुखनं कृतम् । यथा । हरिवंशे ।
“अर्द्धं शकानां शिरसो सुगन्धित्वा अस्पर्शयत् ।
यवनानां शिरः सर्वं काम्पीनानां तथैव च” ॥
काम्पीनी, स्त्री (कम्पीनेषु भवः कच्छादित्वात् अण्
डोप् ॥) माधवर्णी । माधायी इति भाषा । इत्य-
मरः २ । ४ । १२८ । वनच्छाखदिरः । इति मेदिनी ।
पापिङ्गि खयर इति भाषा । गुञ्जा । कुञ्च
इति भाषा । वाकुची । हाकुच् इति भाषा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
कायं, वि, (काम्यते इति । कम् + क्तिच् + काम्यि
यत् ॥) कामनीयम् । सुन्दरम् । इति हेमचन्द्रः ॥
“काम्यानां स्वपणार्थं रोषघातार्थमेव च ।
अतः कायं नैमित्तिकं प्रायश्चित्तमिति स्थितिः” ॥
इति जावालः ॥) कामनायुक्त्यक्तिः । कर्त्तव्यकर्म ।
यथा, सुगन्धोष्ठीकाह्वानमन्त्रावागोशृङ्गा स्मृतिः
“यत् कश्चित् पणमुद्दिश्य यच्चदानजपादिकम् ।
क्रियते कायिकं यच्च तत्कामं परिकीर्तितम्” ॥
काम्यदानं, स्त्री, (काम्यञ्च तत् दानमेति ॥) कामनीयस्य
वस्तुनो वरस्त्रीरत्नादिनां दानं कामनया वा दानं ।
इति भरतः ॥ तत्पर्यायः । प्रवारणम् २ । इत्य-
मरः । १ । २ । ३ । (यथा, गरुडपुराणे ।
“अपत्यविजयैर्यस्यैवार्थं यत्प्रदीयते ।
दानं तत् काम्यमाख्यातं ऋषिभिर्धर्मचिन्तकैः” ॥)
कायं, स्त्री, मनुष्यतीर्थम् । इति मेदिनी । (कः प्रजा-
पतिर्देवतास्य । “कस्येव” । ४ । २ । २५ । इत्यण्
इदन्तादेशश्च ततः आदिह्रिः ॥) प्राजापत्य-
तीर्थम् । तत्तु खल्पाङ्गुल्योर्मूलम् । कनिष्ठा-
नामिकथोरधोभाग इति यावत् । इत्यमर-
भरतौ । (यथा मनुः २ । ५६ ।
“अङ्गुलमूलस्य तले ब्राह्मं तीर्थं प्रचक्षते ।
कायमङ्गुलिमूले ऽप्ये देवं पित्र्यं तयोर्धनम्” ॥)
कायः, पुं, (को ब्रह्मास्य देवता “कस्येव” । ४ । २ ।